

Strašidlátko

a

Základní umělecká škola

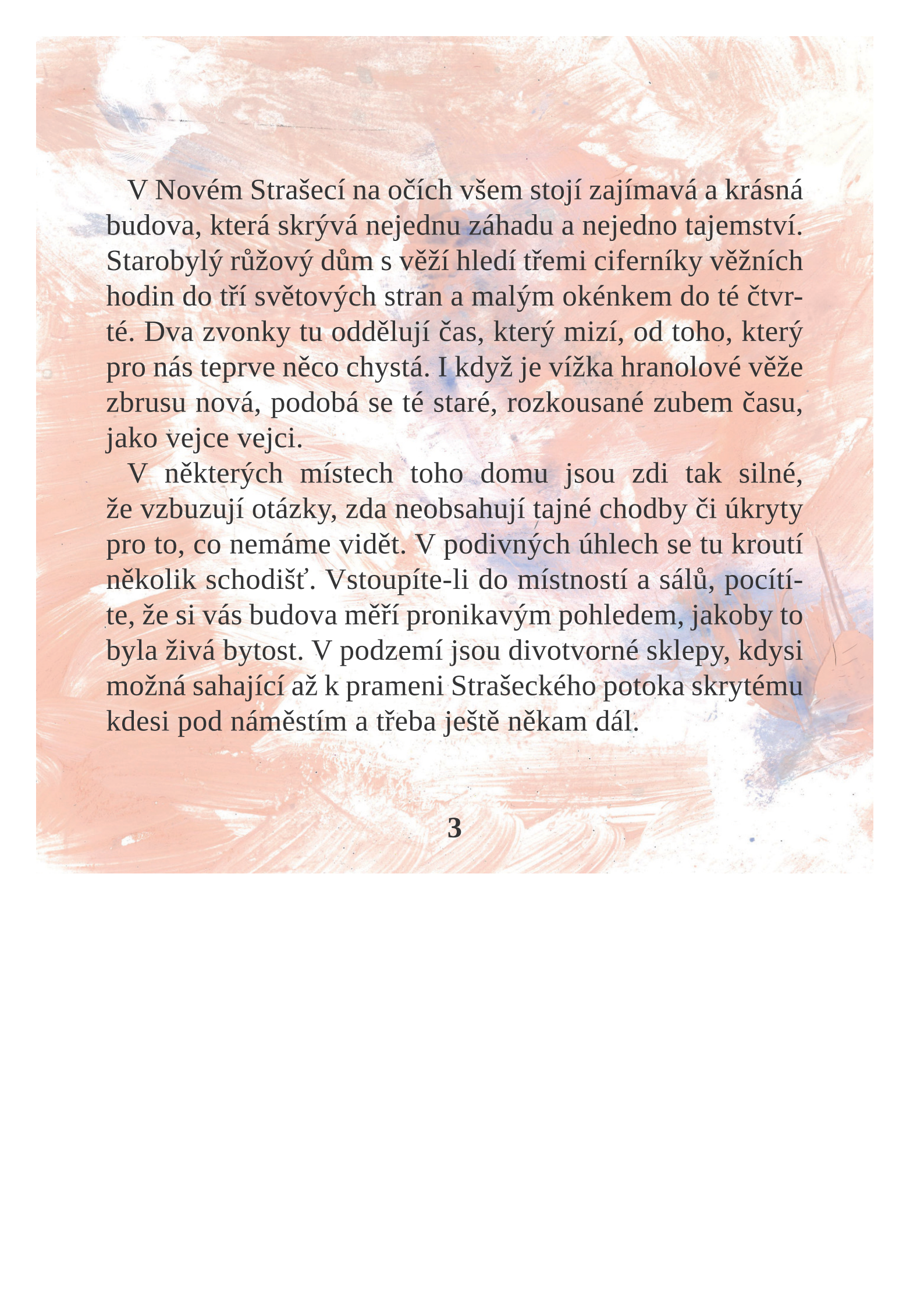
Nové Strašecí slaví

70. narozeniny

LMM – MMXX

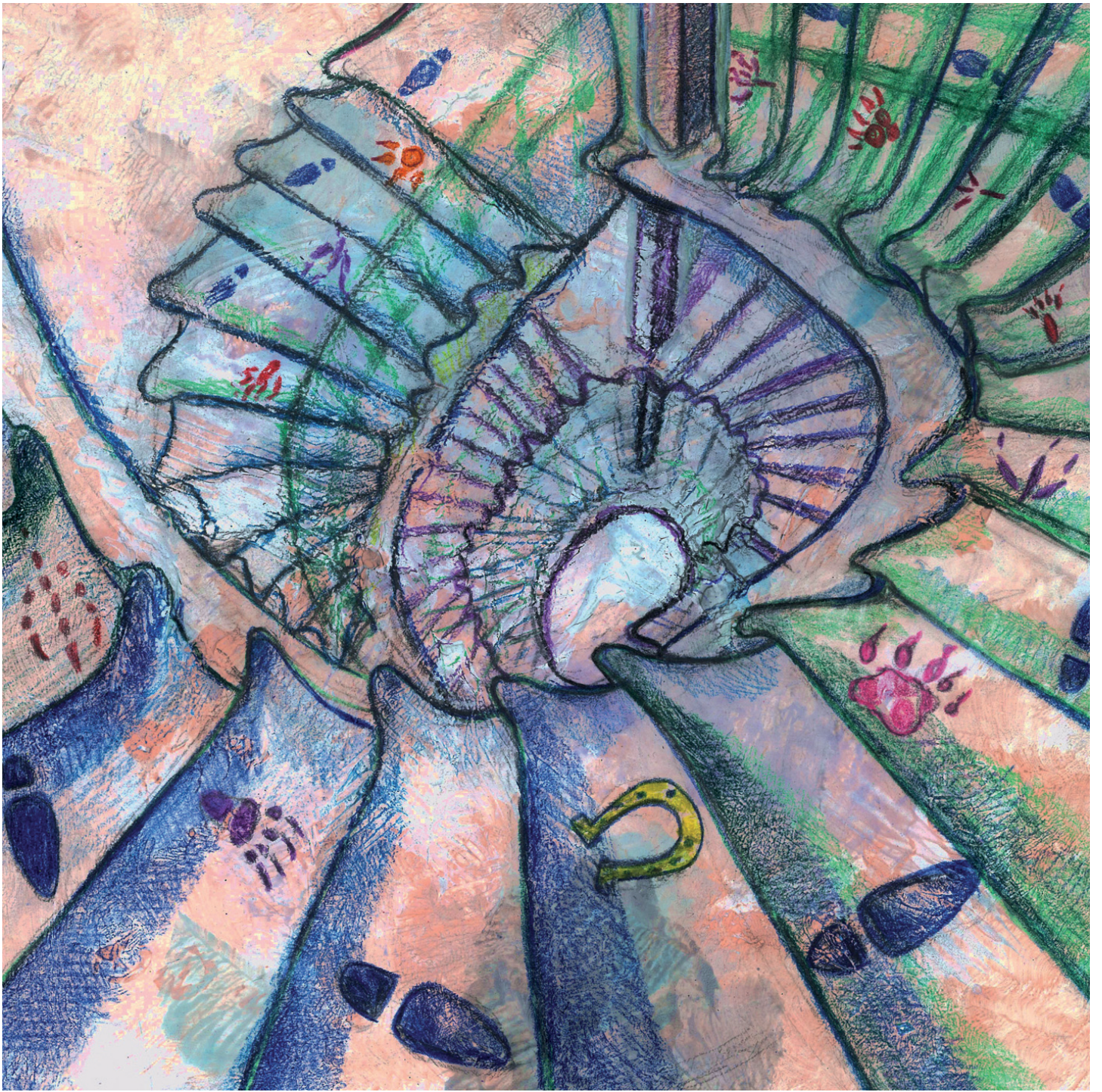

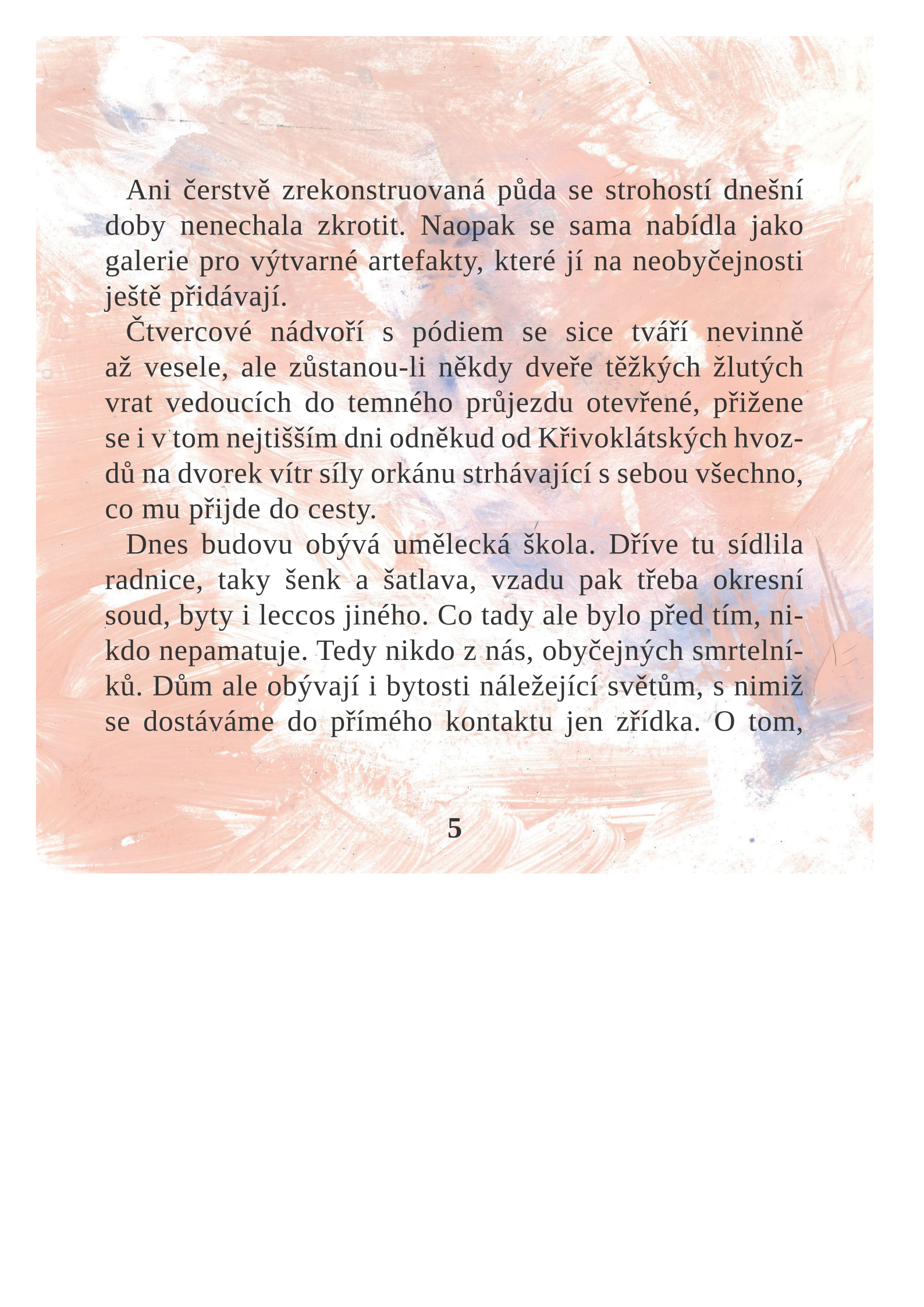

V Novém Strašecí na očích všem stojí zajímavá a krásná budova, která skrývá nejednu záhadu a nejedno tajemství. Starobylý růžový dům s věží hledí třemi ciferníky věžních hodin do tří světových stran a malým okénkem do té čtvrté. Dva zvonky tu oddělují čas, který mizí, od toho, který pro nás teprve něco chystá. I když je vížka hranolové věže zbrusu nová, podobá se té staré, rozkousané zubem času, jako vejce vejci.

V některých místech toho domu jsou zdi tak silné, že vzbuzují otázky, zda neobsahují tajné chodby či úkryty pro to, co nemáme vidět. V podivných úhlech se tu kroutí několik schodišť. Vstoupíte-li do místností a sálů, pocítíte, že si vás budova měří pronikavým pohledem, jakoby to byla živá bytost. V podzemí jsou divotvorné sklepy, kdysi možná sahající až k prameni Strašeckého potoka skrytému kdesi pod náměstím a třeba ještě někam dál.

Ani čerstvě zrekonstruovaná půda se strohostí dnešní doby nenechala zkrotit. Naopak se sama nabídla jako galerie pro výtvarné artefakty, které jí na neobyčejnosti ještě přidávají.

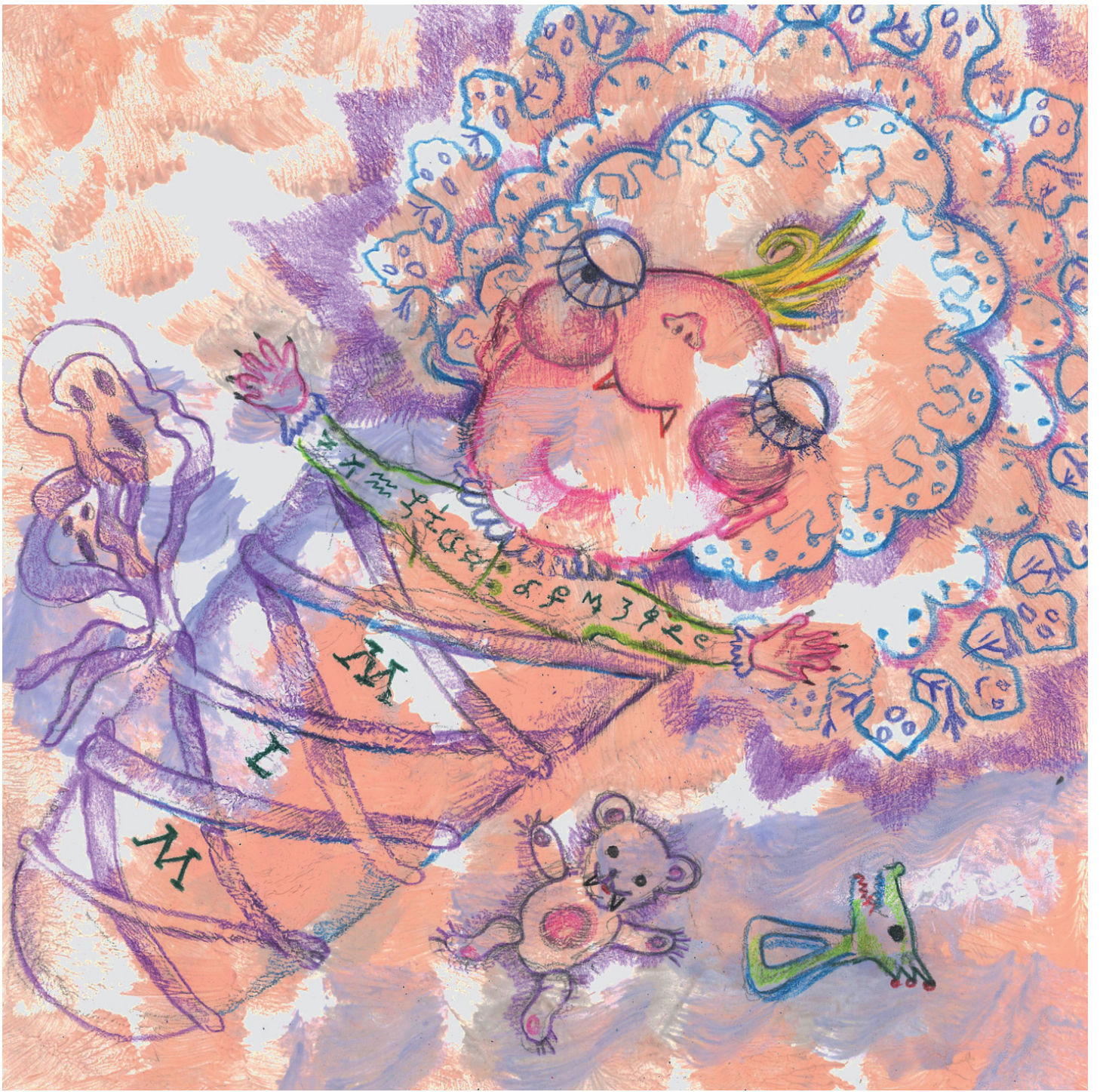
Čtvercové nádvoří s pódiem se sice tváří nevinně až vesele, ale zůstanou-li někdy dveře těžkých žlutých vrat vedoucích do temného průjezdu otevřené, přižene se i v tom nejtišším dni odněkud od Křivoklátských hvozďů na dvorek vítr síly orkánu strhávající s sebou všechno, co mu přijde do cesty.

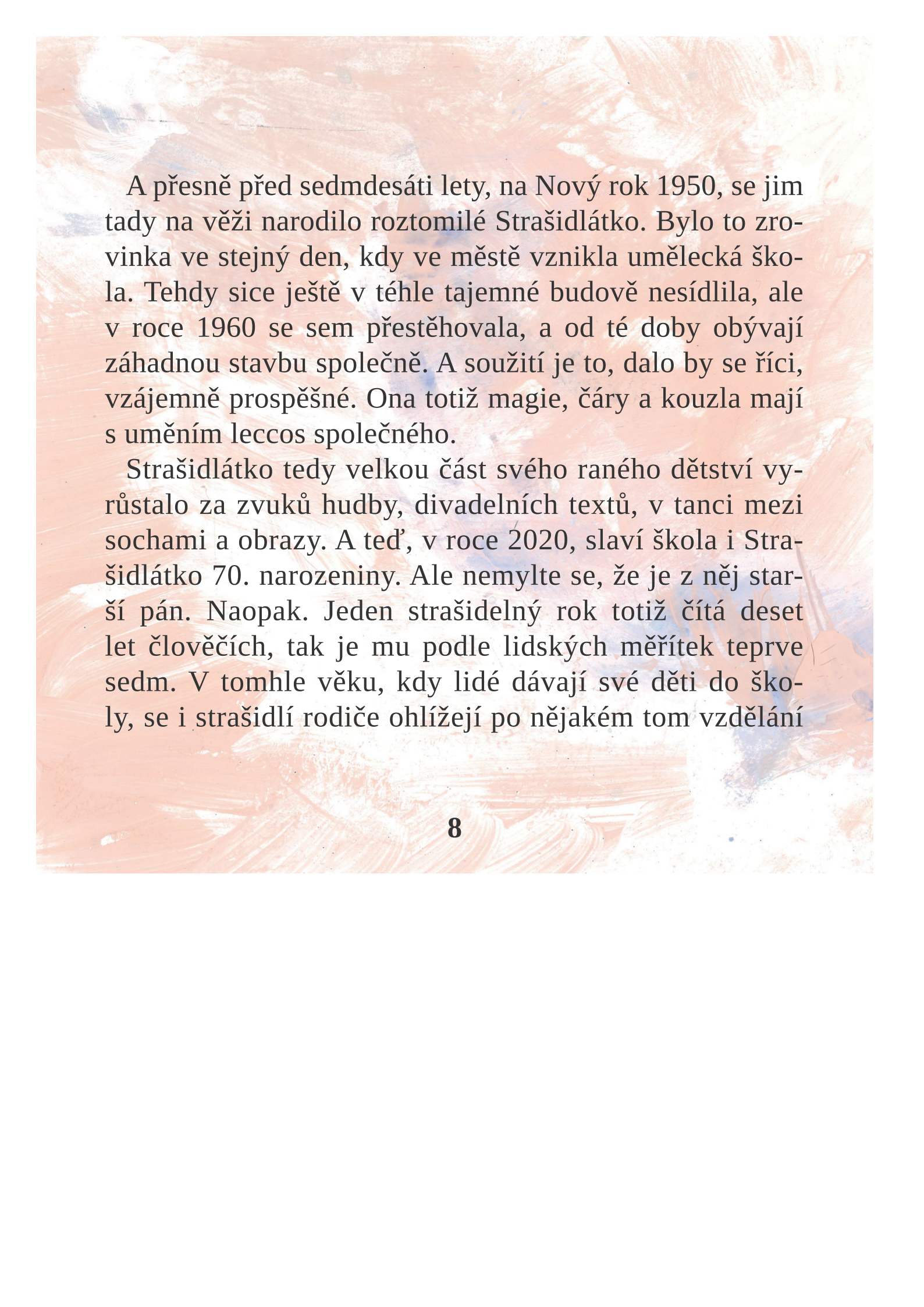
Dnes budovu obývá umělecká škola. Dříve tu sídlila radnice, taky šenk a šatlava, vzadu pak třeba okresní soud, byty i leccos jiného. Co tady ale bylo před tím, nikdo nepamatuje. Tedy nikdo z nás, obyčejných smrtelníků. Dům ale obývají i bytosti náležející světům, s nimiž se dostáváme do přímého kontaktu jen zřídka. O tom,

že právě oni jsou skutečnými obyvateli této budovy, vědí své mnozí velcí i malí pozemšťané, kteří sem přicházejí hrát, zpívat, tančit, malovat a hrát divadlo. Podle těchto podivných starousedlíků také Strašecí získalo své jméno. Jsou to totiž STRAŠIDLA.

Před lidmi obyčejně pečlivě skrývají svoji podobu a projevují se hlavně chrčením a úpěním v prázdných místnostech, vichřicemi v zavřených pokojích a telekinézí úředních spisů. Dnes ale máme výjimečnou příležitost do jejich existence přece jen nahlédnout.

Nejdéle tu bydlí ON, inteligentní a mocný Strašidlák, a je tu určitě stovky, možná i tisíce let. Kdoví, jestli sem nepřišel už s Kelty. Někdy po velkém požáru Strašecí z roku 1533, kdy město znovu vstávalo z popela, si přivedl do tehdejší renesanční novostavby radnice vyrostlé na základech gotických domů Ji, půvabnou Strašidlenu.

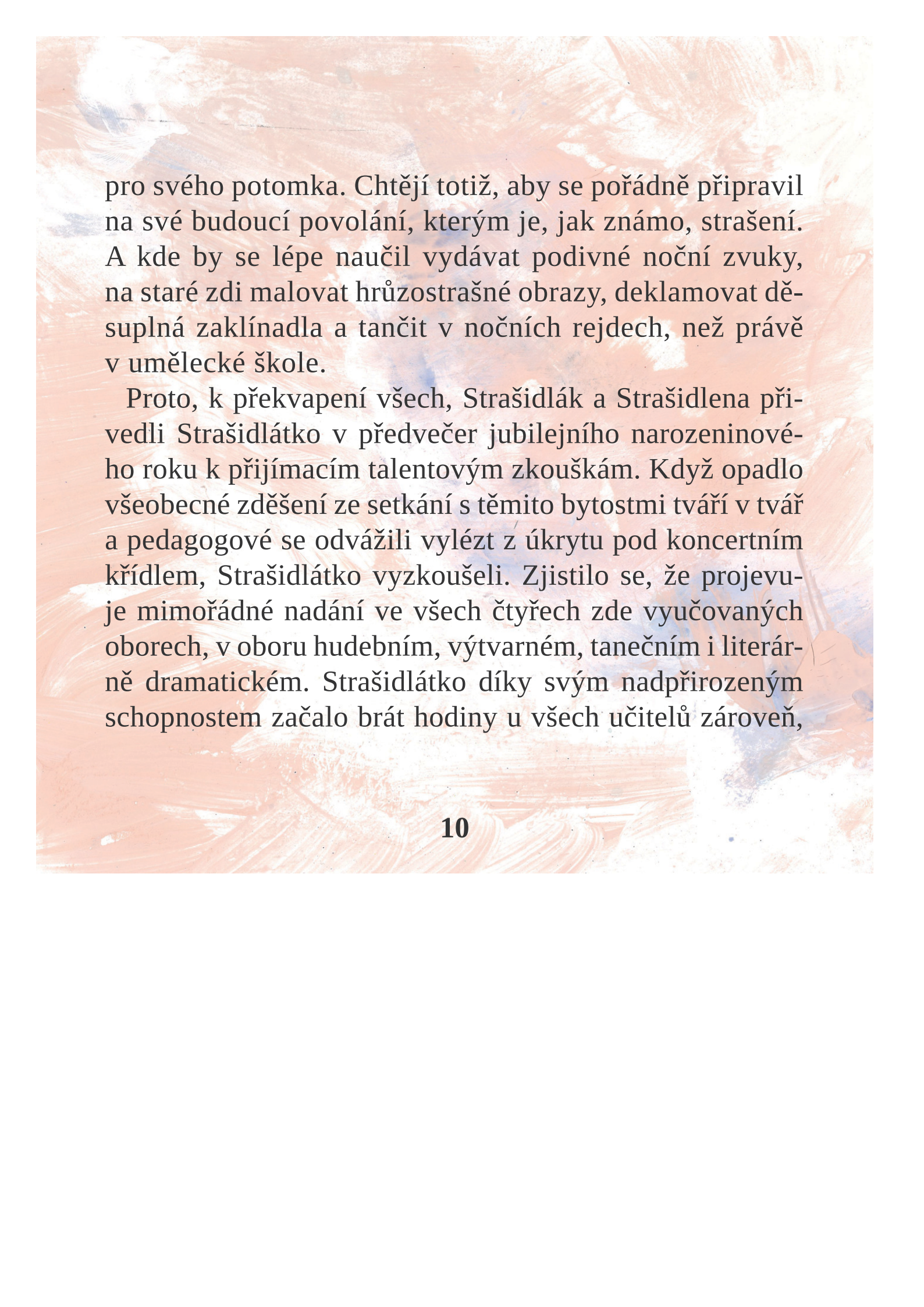

A přesně před sedmdesáti lety, na Nový rok 1950, se jim tady na věži narodilo roztomilé Strašidlátko. Bylo to zrovinka ve stejný den, kdy ve městě vznikla umělecká škola. Tehdy sice ještě v téhle tajemné budově nesídlila, ale v roce 1960 se sem přestěhovala, a od té doby obývají záhadnou stavbu společně. A soužití je to, dalo by se říci, vzájemně prospěšné. Ona totiž magie, čáry a kouzla mají s uměním leccos společného.

Strašidlátko tedy velkou část svého raného dětství vyrůstalo za zvuků hudby, divadelních textů, v tanci mezi sochami a obrazy. A teď, v roce 2020, slaví škola i Strašidlátko 70. narozeniny. Ale nemylte se, že je z něj starší pán. Naopak. Jeden strašidelný rok totiž čítá deset let člověčích, tak je mu podle lidských měřítek teprve sedm. V tomhle věku, kdy lidé dávají své děti do školy, se i strašidlí rodiče ohlížejí po nějakém tom vzdělání

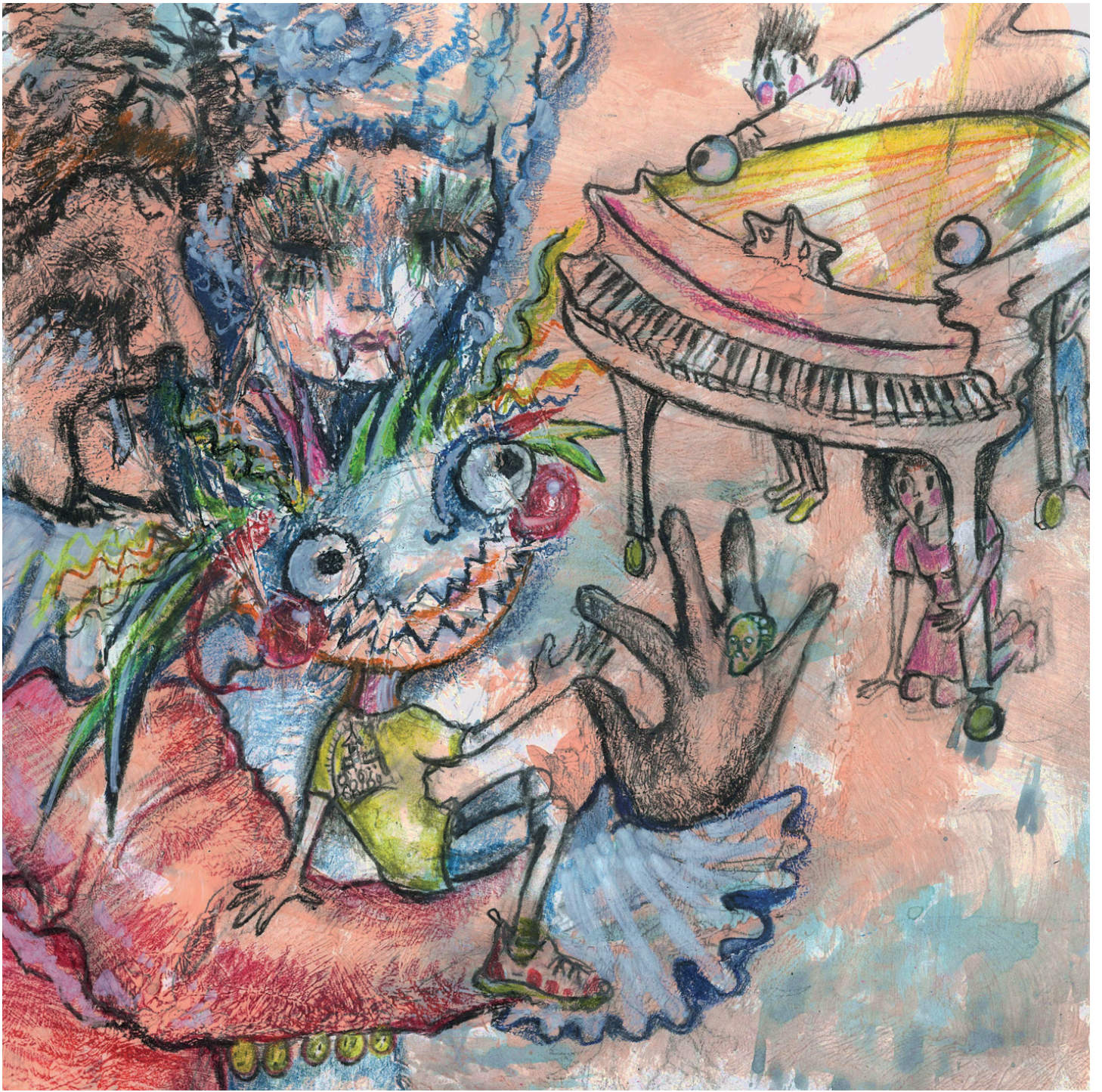

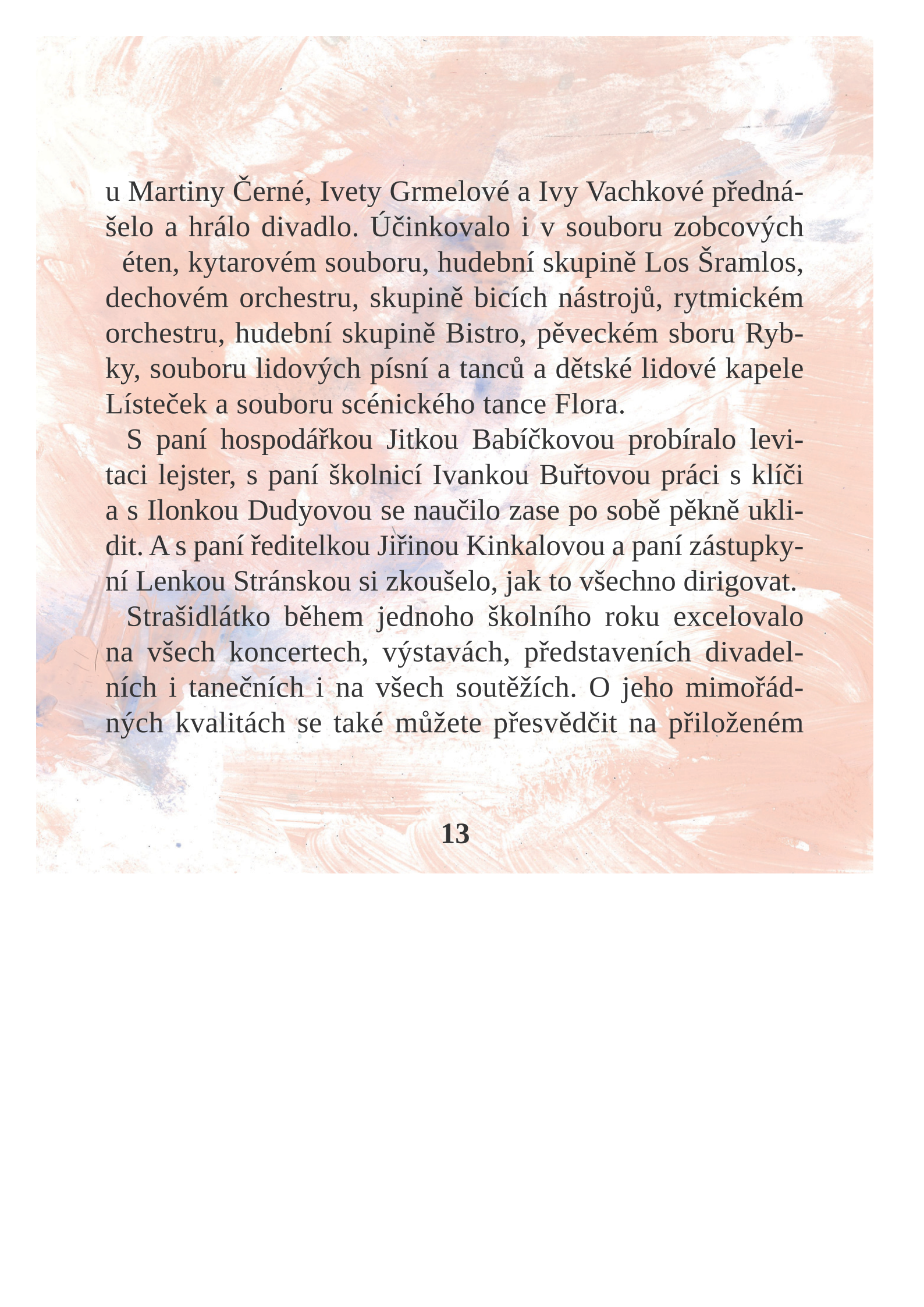
pro svého potomka. Chtějí totiž, aby se pořádně připravil na své budoucí povolání, kterým je, jak známo, strašení. A kde by se lépe naučil vydávat podivné noční zvuky, na staré zdi malovat hrůzostrašné obrazy, deklamovat děsuplná zaklínadla a tančit v nočních rejdech, než právě v umělecké škole.

Proto, k překvapení všech, Strašidlák a Strašidlena přivedli Strašidlátko v předvečer jubilejního narozeninového roku k přijímacím talentovým zkouškám. Když opadlo všeobecné zděšení ze setkání s těmito bytostmi tváří v tvář a pedagogové se odvážili vylézt z úkrytu pod koncertním křídlem, Strašidlátko vyzkoušeli. Zjistilo se, že projevuje mimořádné nadání ve všech čtyřech zde vyučovaných oborech, v oboru hudebním, výtvarném, tanečním i literárně dramatickém. Strašidlátko díky svým nadpřirozeným schopnostem začalo brát hodiny u všech učitelů zároveň,

aby co nejlépe využilo jejich potenciál a rozvinulo všechny své umělecké i strašidlácké talenty.

U Ivanky Teshomeové, Zdeňka Frolíka, Bulata Abdurhakimova, Míly Becherové, Františka Kováče a Martina Kuxe hrálo na klavír a klávesy, u Dáši Pavlíkové, Míry Thumy a Zdeňka Frolíka na zobcovou étnu, klarinet, saxofon, příčnou étnu, hoboje, trubku, baskřídllovku, pozoun, tubu a klávesy, u Martina Vítka, Lukáše Štěpánka a Ondřeje Kinkala, na klasickou a elektrickou kytaru a baskytaru, u Vítka Nermuta hrálo na housle, u Honzy Raicha a Míry Thumy na bicí, u Lucky Andráškové, Petry Musilové a Evičky Rybáčkové se učilo zpívat, u Jiřiny Kinkalové dělalo keramiku, u Petry Tetaurové, Martiny Černé a Lady Staré kreslilo, malovalo, vytvářelo sochy a fotilo, u Jany Molíkové, Lenky Stránské a Vendulky Tyčové tančilo tance klasické, moderní, lidové i historické,

u Martiny Černé, Ivety Grmelové a Ivy Vachkové přednášelo a hrálo divadlo. Účinkovalo i v souboru zobcových éten, kytarovém souboru, hudební skupině Los Šramlos, dechovém orchestru, skupině bicích nástrojů, rytmickém orchestru, hudební skupině Bistro, pěveckém sboru Rybky, souboru lidových písní a tanců a dětské lidové kapele Lísteček a souboru scénického tance Flora.

S paní hospodářkou Jitkou Babíčkovou probíralo levi-taci lejster, s paní školnicí Ivankou Buřtovou práci s klíči a s Ilonkou Dudyovou se naučilo zase po sobě pěkně uklidit. A s paní ředitelkou Jiřinou Kinkalovou a paní zástupky-ní Lenkou Stránskou si zkoušelo, jak to všechno dirigovat.

Strašidlátko během jednoho školního roku excelovalo na všech koncertech, výstavách, představeních divadel-ních i tanečních i na všech soutěžích. O jeho mimořá-dných kvalitách se také můžete přesvědčit na přiloženém

CD nebo v sekci nahrávací studio na webových stránkách školy na adrese www.zusbubu.cz. Pod vedením svých učitelů totiž zpívalo a hrálo spolu s malými i většími lidskými tvory ve všech kusech, které tu uslyšíte.

Když cédéčko nahrálo, přichystali mu jeho rodiče pořádnou strašeckou oslavu, která byla zároveň oslavou jeho narozenin. A s nimi slavila celá budova umělecké školy a všichni její lidé. Po mnoho nocí a dní se z růžové věže, ze školní půdy, ze sklepů a ze všech místností ozývala zvláštní hudba, rytmické dupání a divadelní deklamování, na nezvyklých místech se objevovaly čarovné obrazce a vysoko na nebi zářil nad věží kruh sedmdesáti dortových svíček.

Jak už jsme řekli, Strašidlátko mělo opravdový talent a umění i čarování ho strašně bavilo, a tak mu stačil jeden jediný rok a stalo se absolventem I. i II. stupně ve všech oborech a všech předmětech. Také dostalo dlouhatánské

Obor: výtvarný, školní rok: 2019/2020
hudební, taneční, pořadové č. 1
literární, dramatický

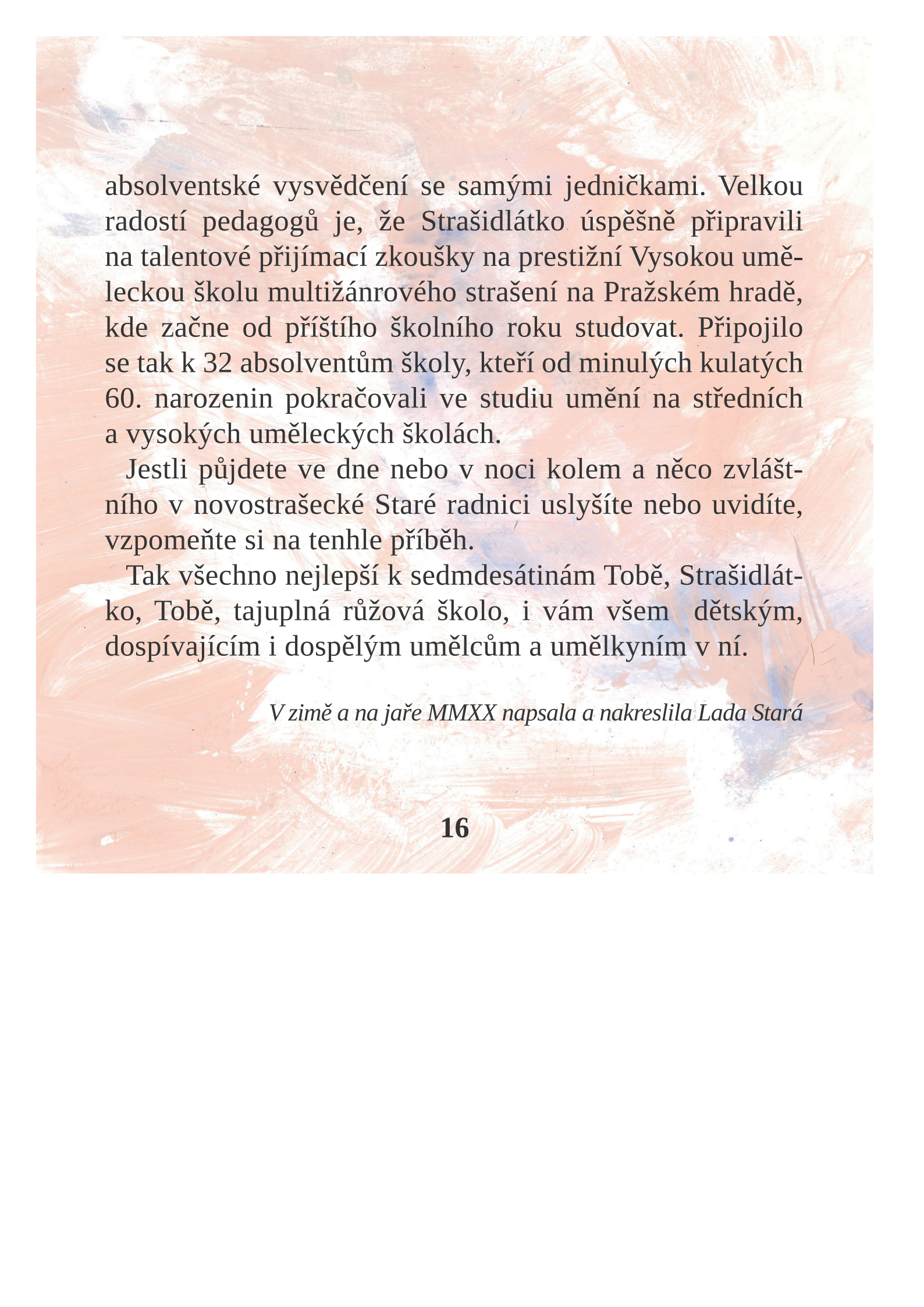
VYSVĚDČENÍ

Jméno: STRAŠIDLÁČKO
Datum narození: 1. leden 1950
Státní občanství: české
za ČTVRTÝ ročník

XI. VOLEB

ZUS NOVÉ

	I. pololetí	II. pololetí
výtvarná tvorba	výborný	výborný
tánc	výborný	výborný
divadlo	výborný	výborný
housle	výborný	výborný
příčná flétna	výborný	výborný
zobcová flétna	výborný	výborný
kytara	výborný	výborný
elektrická kytara	výborný	výborný
klavír	výborný	výborný
ke zpěvu	výborný	výborný

absolventské vysvědčení se samými jedničkami. Velkou radostí pedagogů je, že Strašidlátko úspěšně připravili na talentové přijímací zkoušky na prestižní Vysokou uměleckou školu multižánrového strašení na Pražském hradě, kde začne od příštího školního roku studovat. Připojilo se tak k 32 absolventům školy, kteří od minulých kulatých 60. narozenin pokračovali ve studiu umění na středních a vysokých uměleckých školách.

Jestli půjdete ve dne nebo v noci kolem a něco zvláštního v novostrašecké Staré radnici uslyšíte nebo uvidíte, vzpomeňte si na tenhle příběh.

Tak všechno nejlepší k sedmdesátinám Tobě, Strašidlátko, Tobě, tajuplná růžová školo, i vám všem dětským, dospívajícím i dospělým umělcům a umělkyním v ní.

V zimě a na jaře MMXX napsala a nakreslila Lada Stará

Sředočeský kraj

A

Text a ilustrace: Lada Stará
Grafická úprava: Michal Drtina, Lada Stará
Redakční úprava: Petra Tetaurová
Foto: Eva Mužíková, Fotoateliér Eva
Dramaturgie CD: Dagmar Pavlíková
Zvuková režie, digitální editace, mix a mastering: Jan Raich, školní
nahrávací studio „Jan“
Mravenci v kalhotách, Alan Davis, Divermento č.5, Mauro Giuliani:
mix a master David Mařík
Choose your side, Bára Šváchová, **nahráno:** studio Jan,
mix: studio Bros, **master:** studio Biotech
Nahrávka volně k poslechu v sekci nahrávací studio na webových
stránkách školy na adrese www.zusbubu.cz.
Vydalo: Sdružení rodičů a přátel ZUŠ v Novém Strašecí
a Základní umělecká škola Nové Strašecí
Výroba a tisk: GZ Media, a. s., Loděnice
Počet výtisků: 300 CD s bookletem + 200 samostatných
bookletů-almanachů
Vydáno v Novém Strašecí v dubnu 2020

Děkujeme městu Nové Strašecí za finanční podporu při vydání tohoto
CD a bookletu-almanachu a Strašidlákovi, Strašidleně a Strašidlátku
za možnost nahlédnout do jejich tajemného života.